

то, и ѿ тлъстынѣта на-землаѣта, и изобиліе пше-
нично и вѣнско:

29 Людѣе да ти послужатъ, и языцы да ти
се поклонатъ: да си господинъ на-братїѣта твои,
и сыновеѣе на-майка ти да ти се поклонатъ:
проклатъ който те кълне, и благословенъ който
те благослава!

30 И като престана Исаакъ да благослава Ia-
кова, едкамъ Іаковъ кеше изѣзналъ ѿ предъ
отца си Исаака, и дойде Исавъ братъ мѡ изъ
ловатъ свой.

31 Направи и онъ ястїѣ, и донесе на отца
си: и рече на отца си: нека стане отецъ ми, и
нека иде изъ ловатъ на сына си, за да ме бла-
гослови дѡшата ти.

32 И рече камъ него Исаакъ отецъ мѡ: кой
си ты? и онъ рече: азъ самъ сынъ ти, пѡрве-
нецо ти Исавъ.

33 Изъмисе Исаакъ измленїе голѣмо вельма, и
рече: кой ли (е) прочее оный, който ѹлови ловъ,
и принесе ми, та идеохъ ѿ сичко преди да вѣз-
нешъ ты, и благословихъ го? и благословенъ
ще вѣде.

34 Когато чѡ Исавъ словесата на-отца си, из-
выка съ гласъ великїй и горкїй вельма: и рече
на-отца си: благослови ме, и мене, отецъ мой.

35 И онъ рече: дойде братъ ти съсъ леть,
и зема благословенїѣта твои.

36 И рече (Исавъ): праведнш наречеса името
мѡ Іаковъ, защото сега вторый пѡтъ ме под-
шипна: зема пѡрвенствата ми, и ето сега зема
и благословїѣта ми: и рече: не ѹчѡва ли за ме-
не благословїѣ?